

Beszámoló a börtönlelkészek találkozójáról

A Börtönlelkészi Szolgálatban foglalkoztatott börtönlelkészek 2008. évi találkozójára a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet III. számú objektumában került sor 2008. szeptember 22-én.

Mint ismeretes: az igazságügy-miniszter 13/2000. (VII. 14.) rendelete hozta létre a Börtönlelkészi Szolgálatot. Jelenleg Magyarországon 15 főállású, illetve 18 részmunkaidős lelkész végzi szolgálatát ökumenikus szellemben. (A főállású lelkészek között megtalálhatók a négy hazai történelmi egyház – római katolikus, református, evangélikus, izraelita – képviselői, a részmunkaidős munkatársak a római, illetve a görög katolikus, továbbá a református és az evangélikus egyházat képviselik.)

A rendezvénynek az adott különös jelentőséget, hogy évek óta nem került sor ilyen jellegű összejövetelre, s hogy az eszmecserén részt vett a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka, **dr. Kőkényesi Antal** bv. altábornagy is. A tanácskozást a

BVOP Biztonsági és Fogvatartási Ügyek Főosztálya szervezte; a főosztályt **Budai Péter** bv. ezredes és **Benedek Ede** bv. alezredes képviselte a rendezvényen.

Dr. Kőkényesi Antal megnyitó beszédében a büntetés-végrehajtás helyzetéről, fejlesztési terveiről, illetve a börtönlelkészi munka jelentőségéről beszélt. Mint elmondta: a magyar börtönök zsúfoltsága jelentősen csökkent, de a fogvatartotti ráta még mindig magas, a környező országokéhoz képest egyáltalán nem kedvező. Az országos parancsnok a büntetés-végrehajtási szervezet „Felelősen, felkészülten” című fejlesztési programjának több elemét kiragadva érzékeltette a fejlődés lehetőségeit. Hangsúlyozva a börtönlelkészi munka fontosságát és időszerűségét utalt arra, hogy a kettős nyomtávú büntetőpolitika következtében a súlyosabb bűncselekményekért fogvatartott elkövetők aránya emelkedni fog a jövőben, s ez a tény új kihívásokat jelent a börtönlelkészek számára is.

Ezt követően a négy történelmi egyház képviselője számolt be a börtönlelkészek munkájának gyakorlati tapasztalatairól. Elsőként – a katolikus egyház részéről – **Hajdú Miklós**, a Sátoraljaújhegyi Fegyház és Börtön börtönlelkésze szólalt fel, aki elsősorban a börtönlelkészi tevékenység személy- és munkaügyi vonatkozásairól, az ezzel kapcsolatos problémákról beszélt. A következő beszámolót **L. Molnár István**, a Budapesti Fegyház és Börtön lelkésze tartotta. Elmondása szerint a református egyház 11 lelkésze 12

büntetés-végrehajtási intézetben lát el börtönlelkészi feladatokat. L. Molnár István részletesen bemutatta a börtönlelkészi munka különféle területeit, és végezetül a református egyház börtönmissziós terveiről (egy ún. féléves ház létrehozása a börtönből szabadultak részére, valamint a vallásukat gyakorló fogvatartottak körletének felállítása) is beszámolt. **Bízik László**, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet lelkésze – az evangélikus egyház képviselőjeként – a börtönlelkészi szolgálat létrejöttének körülményeit idézte fel: véleménye szerint a büntetés-végrehajtásnak volt nagyobb szüksége a szolgálat megteremtésére, mint az egyháznak. Hangsúlyozta, hogy a börtönlelkészek beszélnek legtöbbször a fogvatartottakkal, s hogy leginkább ők a „civil szagú” emberek a börtönökben. **Dr. Schönberger András** bv. főrabbi – a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségét képviselve – a fogvatartottak körében végzett lelki gondozás értelméről szólva kifejtette, hogy egyetlen lélek megmentése is számít. A felszólaló foglalkozott a kóser élelmiszer problémájával, megköszönte a lelkész-kollégák segítségét, illetve továbbra is kérte azt munkájához, amely – a többi börtönlelkésszel ellentétben – nem egy intézethez köthető.

Lippai Csaba, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bv. Intézet börtönlelkésze – aki a görög katolikus egyház képviselőjeként rész munkaidős börtönlelkészként dolgozik a nyíregyházi intézetben – a börtönben végzett lelkészi munka sajátosságairól, a börtönlelkészek és a civil szervezetek kapcsolatáról beszélt idézetekkel színesített – a humort sem nélkülöző – előadásában.

Dr. Kökényesi Antal a tanácskozás délelőtti programját lezárva kifejtette, hogy az előadók különböző vallási hovatartozásából, egymástól eltérő személyiségéből következően rendkívül sokszínű kép rajzolódott ki a börtönlelkészi szolgálat tevékenységéről. Kérte ugyanakkor, hogy a célok tekintetében már ne legyen sokszínűség, és hogy a börtönlelkészek munkáját az „egy irányba haladás” jellemezze.

Az ebédszünetet követően kötetlen konzultációra nyílt mód a megjelent börtönlelkészek és a BVOP Biztonsági és Fogvatartási Ügyek Főosztálya jelenlévő munkatársai között, amikor is **Budai Péter** bv. ezredes válaszolt a felmerült kérdésekre. A „szakmai továbbképzés” a Fővárosi Bv. Intézet III. számú objektumának megtekintésével fejeződött be, **Szabó Zoltán** bv. alezredes, a Fővárosi Büntetés-végrehajtási intézet parancsnok-helyettese mutatta be az objektumot a tanácskozás résztvevőinek.

A rendezvény – amely a börtönlelkészi tevékenység számos megoldandó kérdését is felvetette – bebizonyította, hogy szükség van az efféle találkozókra, a sűrűbb eszmecserekre, s hogy a börtönlelkészek munkája a fogvatartottakkal való foglalkozás nélkülözhetetlen részét képezi.

Deák Ferenc István